

§. 285. Ennam ta Südda ei kannud üt-
telda; ta töttas seált ðrra, ja ovisis Pai-
ka, kus ta saaks nutta, ja läks förwale
ühte Rambri, ja nuttis seál, ja andis Jum-
malale Taewas Üu, kes tedda olli taitnud
sedda Väiva nähha sada, et temma Wend
Benjamin temma ees seis. Kui ta om-
mad Silmadi sal Euiwatand, tulli ta jälle
Luppa nende iure, ja läskis Leiba Lauale
panna. Sedda pandi ja seáti sits eessi
Josephisse issepäinits, sest et temma se Kei-
geülemi oll, ja otse Kuuninga Tårgmin-
ne Üu polest (§. 263); sits temuna Wen-
darele ka issepäinits, ja nende Egiptusse.
Ma Meestele, kes seál viddid sõma, jälle
issepäinits ehk isse Laua peále, sepärrast
et Egiptuase. Ma Rahwas mitte ei pru-
kinud ühheskous sña Ebrea. Rahwaga,
sest ei nemmad teist Üslo ollid.

§. 286. Kui Keik malnistud ja kaet
oll, seadis Joseph puhyas omimad Wen-
nad

nad nende Wannadusse járrel istuina;
sedda keigewannemad eessi, ja need teised
Keik sedda mõdo omma Sündimisse Alas-
tade járrel. Sedda ponnid nemmad wåg-
ga immek, kudda se, kes nende armates
üks Egiptusse. Ma Mees olli, sedda os-
kas tehha! Joseppi Laua peált tösteti
Roga ja wildi nende ette, ja Benjamin
Ossa olli ikka ful wiisbörd ennam, kui
nende teiste Ossa. Nenda sõlwad ja
iduwad nemmad Joseppi Silmade ees;
agga se Keik olli nende Melest wågga im-
me Alesi.

§. 287. Kui nemmad said sõnud, ütles
Joseph Egiptusse. Reeli omma Roja lille-
matajale, ta peaks nende Rotide sisse
Wilja täitma, ni paljo, kui nende Ges-
ild sal sudaksid õanda; ja läskis tedda
Keik nende Mahha jälle panna nende Rot-
tide sisse (§. 274.), ja peácegi piddi ja
panneima Joseppi Hööbbe. Karrikas ehk
Peter,